

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Wojtkiewicz

Sędziowie: SO Wiesława Buczek-Markowska

SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 grudnia 2014 r. w S.

w sprawie z wniosku(...) G.

przeciwko M. Z.

o wyjawienie majątku

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia

2 października 2014 r., sygn. akt I Co 1323/14

postanawia:

1. Uchyła pkt 2 zaskarżonego postanowienia,
2. Oddala zażalenie w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 października 2014 r. Sąd Rejonowy w Gryficach oddalił wniosek wierzyciela o ustanowienie kuratora dla dłużnika (pkt 1) i zawiesił postępowanie w sprawie w oparciu o art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. (pkt 2). W uzasadnieniu wskazano, iż ustalono, że dłużnik od kilku lat przebywa poza granicami kraju, zaś wierzyciel nie wskazał adresu dłużnika. Nadto, charakter postępowania o wyjawienie majątku sprawia, że ustanowienie kuratora dla dłużnika, którego miejsce pobytu nie jest znane jest niecelowe i nieuzasadnione.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wierzyciel skarżąc je w całości i żądając jego uchylenia. Orzeczeniu zarzucono naruszenie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie, podczas gdy adres dłużnika został wskazany przez wierzyciela w piśmie z dnia 23 kwietnia 2014 r. i w piśmie samego dłużnika z dnia 18 marca 2014 r. Wierzyciel zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu również błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, że dłużnik do kilku lat przebywa za granicą i jego miejsce zamieszkania nie jest znane, gdyż dłużnik w piśmie z dnia 18 marca 2014 r. wskazuje na swój adres zamieszkania w kraju.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela było zasadne, lecz jedynie w części dotyczącej pkt 2 zaskarżonego postanowienia.

Z informacji zawartych w piśmie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gryficach P. S. z dnia 7 listopada 2013 r. zawierającego zobowiązanie skierowane do wierzyciela w trybie art. 827 k.p.c. wynika, iż adres dłużnika M. Z. w B. to ul. (...), lecz dłużnik jest również właścicielem mieszkania położonego w tej samej miejscowości pod adresem przy ul. (...) (k. 6). Jednocześnie z pisma ojca dłużnika z dnia 8 kwietnia 2014 r. wynika, iż dłużnik nie jest również

zameldowany w mieszkaniu swoich rodziców w B. przy ul. (...). Natomiast z pisma dłużnika z dnia 18 marca 2014 r. wynika, iż podaje on swój adres zamieszkania w B. przy ul. ul. (...), wnosząc o rozłożenie zadłużenia na raty i informując o podjęciu pracy dorywczej (k. 30). W takiej sytuacji wątpliwości wywoływać musi informacja udzielona przez (...) (...)w G. z dnia 17 lipca 2014 r., z której wynika, iż funkcjonariusze udali się do miejscowości B. na ul. (...) i stwierdzili, iż nie zastali dłużnika w miejscu zamieszkania. Rodzice dłużnika mieli poinformować policjantów, że dłużnik przebywa w(...) gdzie mieszka i pracuje. Już tylko z powyższych ustaleń wynika, iż Sąd egzekucyjny nie rozstrzygnął wątpliwości co do miejsca zamieszkania dłużnika. Również, wbrew pismu wierzyciela z dnia 23 kwietnia 2014 r. zarządzono przymusowe doprowadzenie dłużnika podając jego adres w B. ul. (...).

Mimo zaskarżenia przez wierzyciela postanowienia z dnia 2 października 2014 r. w całości nie sformułował on zarzutów związanych z oddaleniem jego wniosku o ustanowienie kuratora dla dłużnika. Rację jednak przyznać należy Sądowi I instancji, iż cel postępowania o wyjawienie majątku oraz środki przymusu bezpośredniego mające wymusić złożenie wykazu majątku mogą być stosowane jedynie wobec dłużnika. Dodatkowo, otwarta pozostaje kwestia, czy faktycznie miejsce pobytu dłużnika nie jest znane skoro doręczeń w sprawie dokonywano na adres zamieszkania rodziców dłużnika, zaś oświadczenie ojca dłużnika, iż ten od pięciu lat przebywa poza granicami kraju jest wątpliwe wobec przytoczonego wyżej pisma dłużnika z dnia 18 marca 2014 r.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. uchylono zaskarżone postanowienie w pkt 2. W pozostałym zakresie zażalenie oddalono.

Sąd egzekucyjny wyznaczając posiedzenie jawne celem odebrania od dłużnika wykazu majątku ustali właściwy adres zamieszkania dłużnika, tzn. czy tym miejscem są B. ul. (...), natomiast w przypadku zarządzenia doprowadzenia dłużnika zobowiąże funkcjonariuszy policji do podawania imion i nazwisk osób udzielających informacji o osobie dłużnika, co umożliwi weryfikację tych informacji. Dopiero jeżeli powyższe czynności nie doprowadzą do ujawnienia miejsca zamieszkania dłużnika Sąd zobowiąże wierzyciela do wskazania miejsca jego pobytu pod rygorem skutków z art. 177 § 6 k.p.c.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)